

Westerman Maria

21.3.2025

Lintudirektiivin tarkistaminen valkoposkihanhen ja merimetson suojelun osalta; ennakkovaikuttaminen

Kokous

Eduskuntatunnus

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Tällä E-kirjeellä muodostetaan Suomen ennakkovaikuttamislinjauksia valkoposkihanhen (*Branta leucopsis*) ja merimetson (*Phalacrocorax carbo*) suojelutarpeen tarkistamiseen lintudirektiivissä (2009/147/EC) sekä valkoposkihanhen osalta Bernin sopimuksessa (Yleissopimus Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta).

Komissiolle on lähetetty kirje 9.6.2024 koskien valkoposkihanhen ja merimetson aiheuttamia vahinkoja Suomessa ja tarvetta lieventää näiden runsaslukuisten lajien suojelua EU-tasolla, johon komissio on vastannut 15.7.2024. Komissio on vastauksessaan ja aiemmissa kannanotoissaan korostanut paikallisia ratkaisuja sekä näkemystään, että jäsenvaltioilla on käytössään mahdollisuus käyttää lintudirektiivin poikkeuksia. Komissio ilmoittaa vastauksessaan päivittävänsä lintudirektiiviä koskevaa ohjeistusta siten, että valkoposkihanhen ja merimetson osalta lisätään oma päivitetty ohjeistuksensa. Komission ohjeistus on tällä hetkellä luonnosvaiheessa ja se saatiin jäsenvaltioiden kommentoitavaksi joulukuussa 2024, johon Suomi on toimittanut kommenttinsa myös valkoposkihanhen ja merimetsojen osalta.

Merimetsoista keskusteltiin lokakuussa 2024 maatalous- ja kalastusneuvostossa, jossa komissio toisti näkemyksensä merimetson osalta ja ilmoitti työstävänsä ohjeasiakirjaa, mutta ei lintudirektiivin tai sen liitteiden muutosta.

Suomen kanta

Hallitusohjelman mukaan tarpeettomat metsästysrajoitukset elinvoimaisten lajien, kuten merimetson ja valkoposkihanhen osalta poistetaan, ja lajit siirretään metsästyslain piiriin. Huolehditaan samalla vahinkojen oikeudenmukaisesta korvaamisesta elinkeinonharjoittajille. Hallitus vaikuttaa siihen, että lajit siirretään lintudirektiivin tiukasti suojeltujen lajien listalta. Poikkeusluvalla haltuun otettujen lintujen lihaa on voitava hyödyntää.

Suomi pitää tärkeänä, että runsastuneiden valkoposkihanhen ja merimetson osalta komissio tarkastelee lintudirektiivin liitteiden muuttamistarvetta tieteellisen ja teknisen kehityksen valossa lintudirektiivin 15 ja 16 artiklojen edellyttämällä tavalla vastaavasti kuin luontodirektiivin 19 artiklan osalta erityisesti suden ja muiden suurpetojen osalta, kuten niitä koskevissa E-kirjeissä E 17/2024 vp ja E 18/2024 vp on linjattu.

Suomi ehdottaa, että Bernin sopimusta valkoposkihanhen osalta muutetaan siten, että laji poistetaan Bernin sopimuksen liitteestä II (täysin rauhoitetut eläinlajit) ja sen jälkeen laji siirrettäisiin lintudirektiivin liitteeseen II/A (EU:n alueella metsästettävät lajit) ja poistettaisiin samalla liitteestä I (lajille perustettava Natura -alueita). Lintudirektiivin liitteeseen II lisättäisiin myös merimetso.

Vaihtoehtoisesti Suomi esittää, että valkoposkihanhi ja merimetso siirretään Suomen osalta lintudirektiivin liitteeseen II/B eli liitteeseen, jossa lajien metsästys on sallittua niissä jäsenvaltioissa, joista on siinä maininta.

Suomi pitää tärkeänä, että lintudirektiivin liitteiden muuttamisen menettelyä valkoposkihanhen ja merimetson osalta tarkastellaan niin, että se mahdollistaisi liitteiden muuttamisen suotuisan suojelun tasolla olevien populaatioiden osalta nykyistä joustavammin. Suomi hakee valkoposkihanhen ja merimetson metsästykseen ratkaisua, jossa metsästyksellä voitaisiin vaikuttaa ko. lintulajien kantoihin. Ratkaisuun voidaan päästä useammalla eri vaihtoehtoisella tavalla. Lintukantojen erityisen vahvan rajat ylittävän luonteen vuoksi Suomi pitää kannatettavana myös Euroopan unionin toimia AEWA:n (Afrikan ja Euraasian muuttavien vesilintujen suojelusopimus) roolin vahvistamiseksi.

Pääasiallinen sisältö

Lintudirektiivin liitteen II/A (metsästettävät lajit) tai liitteen II/B (metsästettävät lajit, joilla jäsenvaltiokohtainen poikkeus) muuttaminen

Suomessa valkoposkihanheen ja merimetsoon liittyvät haasteet johtuvat lintudirektiivin poikkeussääntelyn tiukasta tulkinnasta kansallisessa oikeuskäytännössä. Ruotsiin, Viroon tai Tanskaan verrattuna Suomi ei ole tiukemman kansallisen oikeuskäytännön vuoksi pystynyt hyödyntämään lintudirektiivin sisältyvää joustoa, johon komissio päivitettävänä parhaillaan olevassa lintudirektiiviä koskevassa ohjeistuksessaan viittaa. Komission mukaan poikkeuslupaperusteinen harkinta tarjoaa riittävän jouston lajien aiheuttamien vahinkojen ratkaisemiseksi. Ko. lajien aiheuttamien viljelys- ja kalastusvahinkojen ratkaisemiseksi Suomessa tarvitaan kannan säätelyä, joka on toteutettavissa vain ko. lajeja metsästäväällä. Nykyisten lintudirektiivistä tehtyjen tulkintojen mukaan poikkeuslupia ei ole mahdollista käyttää valkoposkihanhi- tai merimetsokantojen vähentämiseen. Kantojen vähentäminen edellyttäisi lajien lisäämistä lintudirektiivin liitteeseen II/A tai II/B. Tästä syystä Suomi ehdottaa, että valkoposkihanhi ja merimetso siirretään lintudirektiivin liitteeseen II/B eli metsästettävien lajien luetteloon, joissa on jäsenvaltiokohtainen poikkeus.

Lintudirektiivin liitteiden muutos valkoposkihanhen osalta perustuu lintudirektiivin 15 artiklaan, jonka mukaan on hyväksyttävä muutokset, jotka ovat tarpeen liitteiden I ja V mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen.

Lintudirektiivin liitteitä ei ole tarkoitettu pysyviksi, vaan artikla 15 mukaisesti komission tulisi tarkastella niitä dynaamisesti peilaten ajankohtaiseen tieteelliseen tietoon kunkin

lajin osalta. Tämä koskee niin suojeltuja lajeja, jotka eivät enää tarvitse lintudirektiivin suojaa (kuten valkoposkihanhi Suomessa), kuin muun muassa lajeja, jotka tarvitsisivat lintudirektiivin suojaa lajien pitkäaikaisen säilymisen turvaamiseksi (kuten punasotka *Aythya ferina* Suomessa).

Liitemuutokset mahdollistaisivat valkoposkihanhen ja merimetson metsästämisen nykyistä tilannetta joustavammin. Suomessa on valkoposkihanhiin aiheuttamien vahinkojen estämiseen testattu sireenejä, kaasupalloja, haukkaleijoja, ihmishahmoja, kaasutykkejä, lasertykkejä, käsilaseria, hanhipaimenia ja droneja, mutta millään kokeiluilla ei ole saavutettu pysyviä tuloksia, jotka merkittävästi vähentäisivät viljelysvahinkoja. Suomessa tuomioistuimet ovat kuitenkin todenneet, että kovaäänisiä äänikarkottimia tai haulikolla ohi ampumista on mahdotonta käyttää keväällä muun linnuston pesimäajan vuoksi ja paukkupatruunoita puolestaan pidetään muuna tyydyttävänä vaihtoehtona tappavalle metsästykselle syksyllä.

Valkoposkihanhen vallitsevan suojelustatuksen vuoksi maatalousvahinkojen hallinta perustuu poikkeuslupiin. Vahinkojen merkittävä vähentäminen edellyttäisi populaation rajoittamista ja lajin poistamista vallitsevan suojelustatuksen piiristä kansainvälisten sopimusten ja EU-lainsäädännön nojalla.

Norja on ehdottanut valkoposkihanhen siirtämistä Bernin sopimuksen liitteestä II (täysin suojeltavat eläinlajit) liitteeseen III (suojeltavat eläinlajit) jo kahdesti vuosina 2018 ja 2019, mutta koska EU ei ole pystynyt muodostamaan kantaa asiaan – eli vaadittavaa määränemmistöä ehdotuksen tukemiseksi ei ole saavutettu – ehdotus on hylätty. Lintudirektiivin liitteitä on päivitetty vain harvoin. Uusien jäsenvaltioiden liittymisen aiheuttamien muutosten lisäksi ainoa muutos liitteeseen IIB, tehtiin vuonna 1994, jolloin lisättiin viisi varislintulajia ja poistettiin kolme kahlaajalajia Italian osalta (lajeja, jotka muistuttavat maailmanlaajuisesti uhanalaista kaitanokkakuovia, *Numenius tenuirostris*).

Voidaan arvioida, että ehdotus avata mahdollisuus metsästää lajia niissä jäsenvaltioissa, jotka haluavat näin tehdä, lisäämällä se lintudirektiivin liitteeseen II, osaan B, voisi olla helpommin hyväksyttävissä kuin sen lisääminen liitteeseen II, osaan A (joka sallii metsästyksen koko yhteisössä). On huomattava, että liitteessä II/B mainittujen lajien metsästyksen salliminen on jäsenvaltioille vapaaehtoista, ja ne voivat käyttää hyväkseen tätä mahdollisuutta tai jättää sen hyödyntämättä.

Merimetson osalta Varsinais-Suomen ELY-keskus on myöntänyt lupia pesien hävittämiseen, munien öljyämiseen sekä lintujen ampumiseen. Korkein hallinto-oikeus on kuitenkin linjannut ennakkopäätöksessään KHO:2025:16 muiden tyydyttävien ratkaisujen merkitystä ampumisen sijaan. Lintudirektiivin liitteen muutos mahdollistaisi merimetsokannan säätelyn ja ammuttujen lintujen hyödyntämisen.

Valkoposkihanhihikanta Suomessa

Suomen läpimuuttava, täällä pesimätön, valkoposkihanhihikanta on kasvanut yhtäjaksoisesti 2000-luvulla. Nykyisen läpimuuttavan kannan arvioidaan olevan noin 1,4 miljoonaa yksilöä (arvio vuodelta 2020, EGMP Population Status and Assessment Report 2021). Vuodesta 1981 lähtien Venäjä–Saksa & Alankomaat - populaatio on kasvanut keskimäärin 9 % vuosittain, mutta viime aikoina kasvusuuntaus on alkanut tasaantua. Populaation on arvioitu kasvavan 8,7 miljoonaan vuoteen 2038 mennessä (kansainvälinen lajikohtainen hoitosuunnitelma).

Läpimuuttavan kannan vaikutukset kohdistuvat erityisesti eteläiseen ja itäiseen Suomeen.

Lajin tilaa seurataan vuosittain AEWA:n Euroopan hanhienhallintaprosessissa. Viimeisimmän arvion mukaan lajin "hallintayksiköt" (Management Unit MU) ylittävät kaikki AEWA:n hallintasuunnitelmaprosessissa määritetyt suotuisan suojelun tilan viitearvot. Venäjän MU1-populaatio ylittää viitearvon yli 200 %, mikä on raja, jonka alapuolella metsästystä pitäisi koordinoida AEWA:n puitteissa. Vain Pohjanmeren MU3 on lähellä suotuisan suojelun tilan viitearvoa, mutta sekin ylittää sen.

Näillä perusteilla Bernin sopimuksen liitteiden päivittäminen valkoposkikihnan osalta on Suomen näkemyksen mukaan perusteltu teknisen ja tieteellisen kehityksen mukauttamiseksi lintudirektiivin 15 artiklan mukaisesti. 15 artiklassa ei kuitenkaan ole säädetty mitään liitteen II muuttamisesta. Lajin suotuisan suojelun tilan arvioitu populaatio on 400 000–750 000 yksilöä, joten biologiselta kannalta populaatio kestäisi metsästyksen. Keväisin ja syksyisin noin 800 000 tai enemmän yksilöitä pysähtyy ja ruokailee Pohjois-Karjalan ja Kaakkois-Suomen pelloilla, missä vahinkoja voi vuosittain esiintyä yli 10 000 hehtaarin viljelyalalla.

Etelä-Suomessa pesivä valkoposkikanta, joka ei aiheuta tässä perusmuistiossa käsillä olevia viljelysvahinkoja, on 27 000 yksilöä. Erityisen merkittäviä viljelyvahinkoja aiheuttaa Suomen kautta muuttava, arktisella alueella pesivä kanta, joka pysähtyy muuttomatkalla Suomen kaakkoisosiin keväällä ja syksyllä. Useiden miljoonien eurojen vahingot aiheutuvat nimenomaan keväisin. Valkoposkikihani on Suomessa luokiteltu elinvoimaiseksi (Least Concern, LC) vuoden 2019 kansainvälisen luonnonsuojeluliiton (IUCN) uhanalaisuusarvioinnissa.

Merimetsokanta Suomessa

Suomessa pesivän merimetson *Phalacrocorax carbo sinensis*-alalajin kanta on runsastunut yhtäjaksoisesti vuodesta 1996. Nykyisen parimäärän arvioidaan olevan yli 30 000. Vuodesta 2020 lähtien merimetso on pesinyt paikoin myös sisämaassa. Ennen merimetsojen syysmuuton alkua heinäkuussa merimetsopopulaation suuruusluokaksi Suomen merialueilla voidaan arvioida olevan yhteensä runsaat 120 000 yksilöä. Merimetsokanta aiheuttaa vahinkoja erityisesti kalataloudelle.

Merimetso on Suomessa luokiteltu elinvoimaiseksi (Least Concern, LC) vuoden 2019 kansainvälisen luonnonsuojeluliiton (IUCN) uhanalaisuusarvioinnissa.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 2009/147/EY (lintudirektiivi) 15 ja 16 artikloissa on säädetty direktiivin liitteiden I ja V muuttamista koskevasta menettelystä.

Lintudirektiivin liitteiden I ja V muuttaminen edellyttää komission ehdotusta. Komissiota liitteiden mukauttamista koskevassa työssä avustaa mukauttamista tekniikan ja tieteen kehitykseen käsittelevä komitea (nk. ORNIS-komitea). Liitteiden I ja V muuttamisesta päätettäisiin ns. komitologiapäätöksen valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Kaikki joko itse lintudirektiiviin tai sen liitteeseen II tehtävät muutokset edellyttävät, että neuvosto ja parlamentti hyväksyvät muutokset komission tekemän lainsäädäntöehdotuksen pohjalta. Neuvosto päättäisi tällaisesta ehdotuksesta määräenemmistöllä.

Käsittely Euroopan parlamentissa

-

Kansallinen valmistelu

E-kirje on valmisteltu ympäristöministeriössä yhteistyössä maa- ja metsätalousministeriön kanssa.

Ympäristöjaoston kirjallinen menettely 12.-14.3.2025.

Maatalous- ja elintarvikejaoston kirjallinen menettely 12.-14.3.2025.

EU-ministerivaliokunta kirjallinen menettely 19.-21.3.2025.

Eduskuntakäsittely

Eduskunta on hyväksynyt valkoposkihanhen metsästystä koskevassa kirjelmässään EK 42/2022 vp; KAA 3/2020 vp mm. seuraavan lausuman: "1. Eduskunta edellyttää, että hallitus vaikuttaa aktiivisesti komissioon ja EU:n jäsenvaltioihin, jotta Bernin sopimusta muutetaan ja sen myötä valkoposkihanhi siirretään lintudirektiivin liitteeseen II. 2. Eduskunta edellyttää, että lintudirektiivin 9 artiklassa säädettyjä poikkeusmahdollisuuksia hyödynnetään ja lintujen karkottaminen ampumalla sallitaan myös keväällä pesintärauha huomioiden. 3. Eduskunta edellyttää, että poikkeusluvalla ammuttujen valkoposkihanhien hyödyntäminen sallitaan ja että hallitus valmistelee esityksen luonnonsuojelulain muuttamisesta siten, että lintudirektiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen poikkeuksen perusteella mahdollistetaan poikkeusluvalla tapetun valkoposkihanhen haltuunotto ja asiallinen hyötykäyttö."

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Ennakkovaikuttaminen luontodirektiivin liitteiden tarkistamiseksi koskee Suomessa luonnonsuojelulailla (9/2023) rauhoitettuja lajeja. Rauhoituksesta voidaan poiketa luonnonsuojelulain 83 §:n mukaisilla poikkeuslupaedellytyksillä. Ehdotetuilla muutoksilla olisi toteutuessaan vaikutusta Suomen lainsäädäntöön siten, että kansallisesti valkoposkihanhi ja merimetso siirrettäisiin metsästyslain piiriin. Suomea edelleen koskisi kannan seurantavelvoite.

Ahvenanmaalla esiintyy sekä valkoposkihanhia että merimetsoja. Asia kuuluu Ahvenanmaan toimivaltaan Ahvenanmaan itsehallintolain nojalla. Asiaa on valmisteltu Ahvenanmaan kanssa yhteistyössä ja Ahvenanmaa toteaa lausunnossaan (ÄLR 2025/1345, 11.3.2025) tukevansa valkoposkihanhen ja merimetson siirtämistä Suomen osalta lintudirektiivin liitteeseen II/B ko. lajien aiheuttamien ongelmien ratkaisemiseksi. Parhaillaan laadittavana olevan lintuatlaksen mukaan Ahvenanmaalla on vakiintunut pieni pesivä valkoposkihanhikanta. Suomen ympäristökeskukselta saadun ajantasaisen tiedon

mukaan syyslaskennassa vuonna 2024 Ahvenanmaalla havaittiin 150 yksilöä, jotka edustavat siellä pesivää kantaa. Merimetsot ovat yrittäneet pesiä Ahvenanmaalla useaan otteeseen, mutta pesintä on estetty pesät hävittämällä.

Taloudelliset vaikutukset

Valkoposkihanhi- ja merimetsokantojen useita vuosia kestänyt runsastuminen on johtanut mittaviin taloudellisiin ja elinkeinoja koskeviin ongelmiin.

Valkoposkihanhiin aiheuttamat ongelmat maataloudelle keskittyvät erityisesti itäiseen Suomeen. Valkoposkihanhiin aiheuttamista viljelysvahingoista maksetaan vuosittain miljoonakorvauksia täysimääräisinä valtion talousarvion momentilta 35.10.63 (Luonnonsuojelualueiden hankinta- ja korvausmenot). Lisäksi maataloustukena rahoitetaan massoina muuttavien hanhiin, kurkien ja joutsenten levähdystä ja ruokailua maataloustuotannossa olevilla pelloilla vuosittain noin 2,5 miljoonalla. Valkoposkihanhiin aiheuttamat vahingot ovat nousseet viimeisen 10 vuoden aikana korkeimmillaan noin neljään miljoonaan euroon (2022), vahinkojen jäädessä vuonna 2023 hieman alle 3 miljoonaan euroon. Vuoden 2024 vahingot ovat arviolta vajaa 3 miljoonaa euroa. Vahingot aiheutuvat pääosin keväällä. On kuitenkin samalla huomattava, ettei maksetut vahingonkorvaukset kuitenkaan kata kaikkia vahingoista todellisesti aiheutuneita kustannuksia. Ympäristöministeriö on myös osoittanut viime vuosina 500 000 euroa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksille ennaltaehkäiseviä avustuksia. Ennaltaehkäisevät varat on käytetty pääosin hanhipaimentoimintaan.

Merimetsojen aiheuttamat ongelmat kalataloudelle keskittyvät Suomen rannikolle. Merimetsojen aiheuttamista ongelmista ei tällä hetkellä makseta korvauksia, sillä laji ei ole Lain rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisemisestä ja korvaamisesta 15/2022 (RauLaKo) korvausten piirissä. Ympäristöministeriö on rahoittanut 2-vuotista ”Merimetson aiheuttamien suorien kalatalousvahinkojen määrän ja laadun arviointi Suomen merialueilla” -hanketta, jonka toteuttajana on Luonnonvarakeskus, Turun yliopisto ja Novia AMK. Hanke selvitti merimetsaisten aiheuttavien vahinkojen suuruutta kalanpyydyksille ja kalanviljelylaitoksille. Hanke käynnistyi huhtikuussa 2022 ja kesti vuoden 2023 loppuun asti. Tutkimustulosten mukaan verkot suojasivat kasvatusaltailla kaloja merimetson saalistukselta varsin hyvin. Harmaahaikaran todettiin aiheuttavan huomattavasti suurempaa haittaa kalankasvatukselle kuin merimetsa. Pyydysten osalta merimetsat aiheuttavat vahinkoja avorysillä, mutta muissa pyydyksissä eivät juurikaan. Kalatalouden tiedonkeruuohjelman mukaan merimetsa ei aiheuta laajamittaista hävikkiä kalojen haavojen muodossa. Kalastusverkkoseurannan perusteella ei ole viitteitä merimetson aiheuttamista ongelmista kalaverkoilla. Tutkimustulokset antoivat viitteitä siitä, että oikein valituilla ja ylläpidetyillä suojaustoimenpiteillä vahinkoja pystytään merkittävästi ennaltaehkäisemään. Toisaalta suojaustoimenpiteistä samalla aiheutuu kustannuksia. Merimetsojen aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisemiseen on kuitenkin mahdollista saada avustusta ELY-keskuksesta.

Valkoposkihanhiin ja merimetson kantojen rajoittamaton runsastuminen, kasvuennuste ja levinnäisyysalueiden laajentuminen hyvin todennäköisesti tulee kasvattamaan lajien aiheuttamien vahinkojen määrää. Lintudirektiivin liitteiden muuttaminen mahdollistaisi adaptiivisen ja valkoposkihanhi- ja merimetsokantojen

sääntelyn ja siten vahinkojen nykyistä kustannustehokkaamman ennaltaehkäisyn kansallisella tasolla mahdollistaen lajien tosiasiallisen metsästyksen.

Joka tapauksessa, vaikka valkoposkihanhi ja merimetso lisättäisiin direktiivin liitteeseen II/B, Suomi joutuisi noudattamaan metsästysaikoja ja poikkeuslupien tarve sekä valkoposkihanhella keväisten viljelysvahinkojen korvaamisen tarve säilyisivät lintujen yleisenä pesimisaikana.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Valkoposkihanhi on Bernin sopimuksen liitteessä II eli täysin rauhoitettu eläinlaji sekä lintudirektiivin osalta valkoposkihanhi on liitteessä I (lajille perustettava Natura - alueita). Bernin sopimus on ollut EU:n luonnonsuojeludirektiivien pohjana, ja lintudirektiivin määräykset vastaavat Bernin sopimuksen vaatimuksia.

AEWA-sopimus (Afrikan ja Euraasian muuttavien vesilintujen suojelusopimus) on kansainvälinen YK:n alainen lintujensuojelusopimus. Valkoposkihanhen maailmanpopulaatio jakaantuu kolmeen eri populaatioon, joilla on eri muuttoreitit. Jokaisella kolmella populaatiolla on eri asema AEWA:n luokittelussa. Suomen kautta muuttava populaatio kuuluu sopimuksessa suojeluntarpeen kannalta lievimpään kategoriaan C1, jossa populaatio on yli 100 000 yksilöä ja jossa kansainvälisellä yhteistyöllä olisi merkittäviä etuja kannansääntelyn osalta. Valkoposkihanhea käsitellään erityisessä hanhityöryhmässä, ja lajin aiheuttamien vahinkojen vähentämiseksi on vastikään laadittu kansainvälinen suunnitelma. Sekä lintudirektiivi että Bernin sopimus asettavat suunnitelmalle reunaehdot, eikä se siten vastaa laajasti metsästettävillä lajeille laadittuja kannanhoitosuunnitelmia.

Merimetso ei ole Bernin sopimuksen liitteissä eikä lintudirektiivin liitteissä. Merimetso poistettiin Bernin sopimuksen liitteestä II vuonna 1997. Lintudirektiivi suojelee kuitenkin kaikkia EU:n alueella luontaisesti esiintyviä lintulajeja, mukaan lukien merimetso.

Asiakirjat

-

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Erityisasiantuntija Maria Westerman (lajisuojaus, Bernin sopimuksen Suomen yhteyshenkilö), ympäristöministeriö, +358 295 250 031, maria.westerman@gov.fi

Erityisasiantuntija Jussi Laanikari, maa- ja metsätalousministeriö, jussi.laanikari@gov.fi, +358 29 162 432

VAHVA-tunnus

EU/191/2025

Liitteet

Viite